

MASARYKOVA UNIVERZITA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ

ZATÍM D

Nadvláda mužů Z JAKÉ PERSPEKTIVY....???

Pierre Bourdieu

Rozbor a zhodnocení CELÉ ??? knihy do předmětu SPR 219 - Sociologie

Aneta Gregorová [414658]

Martin Holeček [427312]

Dominika Hlavová [418321]

Dominika Kmentová [427250]

Obsah JAKÉ JE AUTORSTVÍ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL?

UVEĎTE DO ZÁVORKY ZA DÍLČÍ KAPITOLY!

PŘI VYTVÁŘENÍ NÁZVŮ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL BYSTE MĚLI VYUŽÍVAT VLASTNÍ, ČTENÁŘSKY PŘÍZNIVÝ DISKURS, KTERÝ ODPOVÍDÁ ZADÁNÍ, TJ. KLÍČOVÁ TÉMATA – JEJICH VYUŽITELNOST PRO TEORII A PRAXI VP/SPSP!!!

Úvod	3
Zvětšený obraz.....	4
Anamnéza skrytých konstant.....	6
Mužství jako šlechtictví	7
Ženské bytí jako bytí-viděné.....	8
Mužský pohled v pohledu ženy	9
Trvalosti a změna	10
Historický proces dehistorizace	10
Faktory změny	10
Ekonomie symbolických statků a taktiky reprodukce	11
Síla struktury.....	11
Postskriptum o nadvládě a lásce.....	12
Závěr.....	13
Zdroje	15

Úvod

Pro rozbor a zhodnocení knihy jsme si vybrali dílo *Nadvláda mužů* od francouzského sociologa a antropologa Pierra Bourdieuho. Kniha se zabývá vztahy mezi muži a ženami na příkladu berberského kmene Kabyľů. Později autor získané poznatky aplikuje na současnou společnost JAKOU?. Další část knihy je věnována tomu, že muži jsou v nadvládě nad ženami VE VŠECH SOUČASNÝCH SPOLEČNOSTECH? a autor se snaží najít původ a důvod tohoto tvrzení. Bourdieu se snaží rozebrat historické návyky, které stojí za tím, že tato nadvláda neustále pokračuje JDE SKUTEČNĚ O NÁVYK –OČ JDE?. Poukazuje také na to, že tato nadvláda má důsledky, a to v ekonomii sociálních statků NESROZUMITELNÉ. Poslední kapitola je o romantické lásce. Muž se v ní vzdá své nadvlády, aby dal partnerce svou důvěru v ni PROČ TAK ČINÍ?.

Zvětšený obraz ČEHO?

Není jednoduché posuzovat roli mužů a jejich nadvládu objektivně, proto k tomu kniha JAKÁ? využívá příklad zdánlivě jiné, cizí kultury a společnosti, která však odpovídá principům a nezměněným základům kultury středomořské, a její etnografickou analýzu JAKÉ JSOU TYTO PRINCIPY A ZÁKLADY SHODNÉ MEZI RŮZNÝMI KULTURAMI?. Za takovýto obraz byla zvolena společnost Berberů.

První kapitola vysvětluje prapůvodní propojenost sexuality a kosmologie a poukazuje na důležitost komplexního pohledu KOHO NA CO?. Ten však stejně jako i úzkoprsý pohled na sexualitu TO ZNAEMNÁ JAKÝ? jako čistě erotickou záležitost potvrzuje základní fakt, a to že dělení KOHO? podle pohlaví je normální, přirozené a tedy nevyhnutelné PRO KOHO A PROČ?. Ruku v ruce s tím jde také dělení souvisejícího, jako například práce podle profesí, ale také například rozdělení domu na mužskou a ženskou část (krb x kuchyně). Rozdíl mezi pohlavími doplňuje také krátká úvaha o samotných opozicích v přírodě, doplněná o přehledné obrazové schéma VE VAZBĚ NA VZTAH MEZI MUŽEM A ŽENOU, KTERÝ JE ROVNĚŽ OPOZITNÍ?.

Jako hlavní podstatná vlastnost muže JAKÉHOKOLI? je uváděna virilita, tedy zakládání si na cti – čest přitom závisí s potencí a potence s plodností. Plodnost poté může pojímána jak sexuálně, tak například zemědělsky, což je nezbytné jako základ obživy lidstva V JAKÉM SMYSLU?. A právě to činí muže klíčovými v systému udržení hojnosti ČEHO? a rodu VE SMYSLU REPRODUKCE GENŮ?. I k tomuto principu však můžeme nalézt opozici a to zejména v přijímání jeho samotného ženami, které buďto mohou poznávat, anebo uznávat, tedy podřizovat se MUŽI? a to vykresluje základní tezi nadvlády PODLE BOURDIEU?, která také nemusí být nutně ani přirozená, ani vynucená, dokonce ani skutečná, ale **může být jen samotným úhlem pohledu. Ovšem úhlem pohledu, který dokáže na úkor posílení mužské autority, podřít ženskou sebedůvěru.** CO TO ZNAMENÁ? VYSVĚTLETE! To se navzájem dokazuje také s pravidly některých archaických společností spjatými se samotným pohlavním stykem, která naznačují, že normální je pozice, při níž má muž navrch, naopak pozice, při níž je žena na muži POSTAVENA NAD MUŽEM?, je zcela nepřijatelná PRO KOHO A PROČ?

CO Z TOHOTO VYPLÝVÁ? JAKÁ JE TEDY ZÁKLADNÍ TEZE NADVLÁDY MUŽŮ NAD ŽENAMI A PROČ? JE TO SPRÁVNÉ TVRZENÍ? PLATÍ TO I DNES?.

Další část kapitoly je věnována více méně anatomickému rozboru a významem nejprve pohlavních orgánů mužů i žen, jejich souvislosti, podobnosti a naopak také to důležité čím se liší a jak jsou rozdílné pohledy na jejich význam v historicko-biologickém kontextu. Poté se věnuje i zbytku těla a rozděluje přední stranu těla, jako místo pohlavního rozlišení od zadní strany TĚLA, ale také veřejné části, jako tvář, oči, ruce, tedy nástroje sebe prezentace, v nichž se koncentruje sociální identita, od částí skrytých, soukromých.

Dozvíme se také spoustu zajímavostí o pojmání sexuálního aktu muži a ženami a právě rozdíly v těchto pojetích můžeme brát za jeden z mnoha nezvratných důkazů, že mužská nadvláda je daná psychologicky a naprosto přirozená CO TO ZNAMENÁ, TOTO VYŽADUJE VYSVĚTLENÍ!, stejně jako původní netolerance mužské homosexuality, která pro muže znamenala největší možnou potupu PROČ? VYSVĚTLETE!.

V běžném životě je nadvláda mužů PODLE BOURDIEU (?) podmíněna zhruba stejným principem JAKÝ JE UŽÍVÁN V SOUKROMÍ PŘI SEXUÁLNÍM AKTU?????. Již zmiňovaná virilita, je schopnost, která se nejlépe uplatňuje i rozvíjí v oblastech jako je obchod, věda, nebo jakákoliv jiná sociální hra. Proto jsou tato místa primárně určena mužům a ženy by se měly věnovat metaforické životadárné „studánce“ a starat se o výchovu dětí, případně se uplatňovat v zemědělských oborech, nebo službách. PROČ? PROTOŽE NEJSOU ŽENY CTNOSTNÉ? (POKUD JE VIRILITA JAKOŽTO MUŽNOST POVAŽOVÁNA ZA CTNOST...???)

Kniha samotné mužství dokonce popisuje jako šlechtictví CO TO ZNAMENÁ? a právě tak jej právě v dnešní době vidí ženy. Přesto, že máme dobu, kdy mužská nadvláda už není tolik viditelná a dominantní, kdy si emancipované ženy dobývají vysoké kariérní posty a nechávají muže na mateřských dovolených, stále můžeme najít zlomky a pozůstatky původních hodnot ČEHO? MUŽSKÉ NADVLÁDY? JAKÝCH HODNOT?, protože to, čeho si ženy na mužích cení nejvíce, je právě jejich mužství a hrdost JE TO PRAVDA? A CO FEMINISTICKY ČI EGALITÁRNĚ SMÝŠLEJÍCÍ

ŽENY?, tedy ty samé vlastnosti a fyzické dispozice, které stály z kořenů jejich dnes tolik potlačované nadvlády KÝM? PLATÍ TO VŠUDE?.

Změna v postavení žen jim sice vydobyla možnosti, které by si před pár sty lety nikdy dovolit nemohly JAKÉ?, ovšem na druhou stranu je prakticky nutí tyto možnosti využívat. Tento fakt Bourdieu vysvětluje jako tzv. double bind, kdy je žena ve společnosti vždy hodnocena dvojnásobně, tedy jedná-li jako muž, může ztratit povinné atributy ženskosti a je jí vyčítáno zpochybňování postavení muže. Naopak ale jedná-li jako žena v prapůvodním slova smyslu a drží se starých hodnot A TO JE JAKÝCH?, vypadá jako neschopná, nebo neochotná získat si své vlastní postavení PODLE KOHO?.

Muži naopak musí bojovat s nutností své nadvlády PODNĚCOVANÉ VNITŘNĚ, PUDY NEBO VNĚJŠKOVĚ, SPOLEČNOSTÍ?, která je dokáže pohlcovat natolik, že vynakládají „*zoufalé a ve své triumfální nevědomosti značně patetické úsilí dostat své dětinské představy o muži.*“ (str. 64) A toho jsou si podle autora ženy moc dobře vědomy a upevňuje to naopak jejich vlastní pocit nadvlády, ve smyslu, že mají moc dopřát muži cítit se mocným JAK? ČÍM?.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAKÉ JE DÍLČÍ SHRNUTÍ, KLÍČOVÉ MYŠLENKY A JEJICH VYUŽITELNOST?

Anamnéza skrytých konstant KOHO? MUŽE I ŽENY?

Bourdieu mluví v této kapitole o androcentrickém nevědomí. Říká, že na jeho základě dokážeme pochopit určité projevy a stopy, které probleskují např. v básnických metaforách a lidé si je neuvědomují. Lidé tedy cítí jakýsi pocit samozřejmosti, který plyne ze spoluúčasti na stejném nevědomí, ale taktéž může vyvolat zmatenost nebo pocit odhalení, který někdy probudí právě např. básnická metafora. Člověk tedy na základě tohoto získá představu o sítích vztahů, kde je každý jednatel propojen s každým dalším. Toto poznání Freud nazval anamnézou a dle něj je to poznání, které jsme měli odjakživa, avšak bylo ztraceno a nyní jsme jej opět získali. U Platóna se anamnéza týkala pouze eidetických procesů, u Freuda procesu konstituování individuálního nevědomí. Tato anamnéza se však bude týkat i fylogeneze a ontogeneze nevědomí kolektivního i individuálního. **Jedná se tedy o jakousi stopu dějin jedinců, které vnucují ženám i mužům systém předsudků. JE TOMU SKUTEČNĚ TAK? JE NEVĚDOMÍ MUŽE A ŽENY KONSTITUOVÁNO GENETICKY, Z GENERACE**

NA GENERACI? Dále Bourdieu popisuje diferencující transformaci těl, ke které dochází vlivem minetismu, výslovných příkazů KOHO? a tlakem symbolické konstrukce biologického těla CO TO ZNAMENÁ? SROZUMITELNĚJI!. Tím vznikají diferencované a diferencující habitusy CO JE TO HABITUS, V ČEM SPOČÍVÁ?. Na základě tohoto se u lidí objevují jisté přirozenosti jako například vstupování do sociálních her. U mužů je míra vstupu do těchto her nestejná jako u žen V ČEM SE IIŠÍ? a podporuje více formy sociálního libida.A U ŽEN JE TOMU JAK ?

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Mužství jako šlechtictví

Mužská nadvláda dnes už není tak samozřejmá KDE VŠUDE ANO A KDE NE?, ale určité její základní mechanismy (např. kruhová kauzalita CO TO ZNAMENÁ?) fungují dál. I v dnešní době totiž existují jakési nevyslovené a neviditelné příkazy, které ženy přijímají jako samozřejmost a přirozenost JAKÉ PŘÍKAZY TO KONKRÉTNĚ JSOU?. Tyto příkazy se otiskují i do řádu těl JDE O STANDARDY KRÁSY?. Dle Maxe Webera nebo Marcela Mausse kolektivní očekávání nejsou abstrakce, ale jsou vepsány mezi veřejnými a soukromými prostředními mužů a žen. Ženám je připisováno jakési **jemné prostředí a na základě toho jsou ztotožňované s určitými pracovními místy a pozicemi, které vyžadují nadvládu KOHO A PROČ? NESROZUMITELNÉ**. Ženy pak mohou jejich pozice vykonávat s pocitem štěstí (ŽE JSOU OVLÁDÁNY???). Tyto objektivní možnosti vysvítají nejen z hierarchizace v rozdělení práce, ale také z viditelných projevů pohlavní odlišnosti a detailů běžného chování. Např. v televizních pořadech vystupují ženy v podřadných rolích např. jako hostesky a tyto funkce připadají tradičně slabému pohlaví PLATÍ TO VŽDY? JAKÝ JE PODÍL, KDY JE TOMU TAK A KDY NE?. K minorizaci ženy ale dochází překvapivě v dokonalém nevědomí. Muži se chovají diskriminačně s dobrými úmysly - toto chování mužů posiluje druhořadé postavení žen a slabé zastoupení v mocenských, ekonomických a politických funkcích. Bourdieu k mužství přiřazuje atribut šlechtictví V JAKÉM SMYSLU?. Poukazuje např. na logiku dvojího lokte LÉPE. Pokud žena vykonává nějakou činnost, tak muži se může zdát podřadná. Pokud ji ale začne vykonávat muž, tak se tato aktivita povznáší a jeví se jako důležitější. Margaret Maruaniová TO JE KDO? mluví o tom, že např. práce se různí podle toho, jestli ji vykonávají ženy nebo muži a činnosti se tak dělí na kvalifikované a nekvalifikované,

příčemž kvalifikované jsou vždy ty, které začnou vykonávat muži A CO KOPÁČI?. Ženská práce tak ztrácí na ceně. Kolektivní očekávání KOHO? V ČEM? se tedy vtiskají v podobě subjektivních nadějí ČEHO? do těl jako trvalé dispozice.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Ženské bytí jako bytí-viděné KÝM?

Bourdieu se v této podkapitole zmiňuje o lidském těle žen. Zmiňuje zde, že viděné tělo je dvakrát determinováno. Na jedné straně jej formují sociální podmínky, např. stravovací návyky nebo pracovní podmínky. Bourdieu říká, že celkový tělesný zjev vyjadřuje nejhlubší bytí, skutečnou povahu V JAKÉM SMYSLU?. Z té však ve skutečnosti mluví pouze sociální identita, která se naturalizovala například jako vrozená "vulgárnost". Na druhé straně jsou tyto tělesné vlastnosti hodnoceny podle schémat vnímání KOHO, ČEHO, JAKÝCH?, jejichž použití závisí na postavení KOHO? v sociálním prostoru. Pohled tedy není jen univerzální a abstraktní jak říká Sartre, ale je to symbolická síla a její účinnost závisí na vztahu mezi postavením hledícího a viděného a také na míře uznání schématu vnímání od viděného KÝM?. Bourdieu zde dále mluví o tom, že určitý způsob těla ZPŮSOB TĚLA NEBO ZPŮSOB PREZENTOVÁNÍ TĚLA? jako jeho prezentování před ostatními je výrazem rozdílu mezi praktickou zkušeností těla a tělem legitimním. **A čím větší je rozdíl mezi tělem, které je sociálně požadováno a praktickým vztahem k tělu, který je vynucen pohledy a reakcemi druhých, tím pravděpodobnější je, že zkušenost těla bude provázet trapnost CO TO ZNAMENÁ?.** Tato pravděpodobnost je ale odlišná podle pohlaví a postavení v sociálním prostoru. Např. pokud si vezmeme opozici velký/malý, tak je u obou pohlaví vnímána odlišně. Muži jsou nespokojení, když jsou určité části jejich těla malé a ženy zase, když jsou určité části jejich těla velké A CO VELKÉ NOHY NEBO VELKÁ ŇADRA?. Mužská nadvláda dělá z žen symbolické předměty s bytím, které je bytí-viděné. Tato skutečnost staví ženy do symbolické závislosti kvůli pohledu druhých na ženu jako na přístupnou, přitažlivou věc. Od ženy se čeká KÝM?, že bude usměvavá, sympatická a tomu podobné. Závislost na druhých je pro ženy základním prvkem jejich bytí PROČ?. Tato heteronomie pak vytváří druh dispozic, kterým se říká koketérie - patří mezi ně touha upoutávat pozornost, líbit se a očekávat příliš mnoho lásky. Díky tomuto ženy odsouzeny k zakoušení rozdílu mezi tělem skutečným a ideálním, ke kterému se snaží přiblížit.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Mužský pohled v pohledu ženy

Tato podkapitola především pojednává o tom, že držitelé nadvlády aplikují schémata uložena v nevědomí nutně i sami na sebe a na své vlastní tělo a chování. Zde Bourdieu zmiňuje román *K majáku* od Virginie Woolfové, kde je právě popsána skutečnost bystrého obrazu ženského pohledu, který vidí úsilí každého muže, které vynakládá, aby dosáhl své dětinské představě o muži. Hlavní postavou tohoto románu je Pan Ramsay, který se jeví jako velkolepá postava muže a otce, avšak je přistižen při dětinství. Pan Ramsay je přitom něco jako starověký vládce a jeho slova jsou verdikty. Zde se právě objevuje náznak somatizace zákona, která probíhá dle pomoci toho, kdo má v rodině monopol na symbolické násilí. V tomto případě **slova otce mají magickou schopnost hovořit přímo k tělu CO TO ZNAMENÁ?** Jako opak otce je v románu chápající matka, která odmítá otcův verdikt a obhajuje náhodu. Nakonec se však stejně musí sklonit silou otce a jeho verdiktem. Dále se tu objevuje postava syna, který odhaluje jakési odmítání podrobit se otcovi a poslechnout ho a uznat jeho důvody. Autorka zde tedy přechází plynule z pohledu chlapce k pohledu otce na sebe sama. Pohled otce na sebe samého však není osobní, ale je to pohled na sebe jako na člověka, který plní povinnosti požadované od něj sociálním světem. V tomto případě je to povinnost být ideálním otcem a mužem. Na základě románu Woolfové Bourdieu přibližuje to, že **na základním illusiu, jenž ustavuje maskulinitu, se zakládá libido dominandi CO TO ZNAMENÁ?** Právě toto libido vede k tomu, že muži jsou sociálně utvářeni a vedeni k tomu, aby se dětinským způsobům zaujali každou hrou, kterou jim společnost nabízí. Ženy naopak mají tendenci neoklamat se a neúčastnit se her, při kterých jde o privilegia. Hry mužů tedy sledují jen jako divák a proto dle toho poznatku nejsou schopny se zajímat o vážně věci, např. o politiku **PLATÍ TO VŽDY?** Ve skutečnosti jsou však ženy jen málokdy nezávislé na sociálních hrách a tím pádem mužích. Celá jejich výchova je naopak připravuje, aby se zvenčily a v podřízenosti účastnily her a věnovaly se mužským starostem. Nemají však přístup k mocenským hrám, ale účastní se jich prostřednictvím mužů. Na toto navazuje Kant, který říká, že ženy mohou svá práva bránit jen prostřednictvím nějakého zástupce.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Trvalosti a změna

V analýze specifické nadvlády mužů narážíme na zvláštnost, kdy jsou sexuální struktury ve srovnání se strukturami ekonomickými do jisté míry propojeny. I ??? způsoby reprodukce a způsoby produkce ČEHO?. Bourdier poukazuje na to, že po mnoho staletí přes veškeré ekonomické a sociální rozdíly zůstává rozdělení rolí ve společnosti MEZI MUŽI A ŽENAMI STABILNÍ??? NEDOKONČENÁ VĚTA... Například v zemědělství se muži vždy věnovali typicky tvrdším pracím, kdy obdělávali půdu, zatímco ženy například zasévaly a věnovaly se jemnějším pracím. Toto rozdělování práce se později transformovalo do kolektivních a veřejných rituálů, které byly založeny především na mužství.

Tato kapitola je tedy věnována otázce, co je příčinou historických konstant sexuálního řádu a proč jsou tyto konstanty zachovávány v nejrůznějších kulturách až do dnešní doby.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Historický proces dehistorizace ČEHO?

Již od dob, kdy existují ženy a muži, dochází k utváření určité struktury lidské nadvlády a tak síla mužského řádu přechází z jednoho historického období do dalšího. Struktury lidské nadvlády jsou zakotveny a dále reprodukovány skrze instituce. Mezi nejdůležitější instituce patřila především církev, škola a rodina. V rodinách docházelo především k rozdělení práce dle pohlaví a rodiny také přebíraly hodnoty církve, která měla velký vliv na celospolečenské dění. Církev prosazovala především patriarchální hodnoty a na ženy pohlížela především jako na nástroj na reprodukci potomků. Patriarchální vidění je uchováváno dál i ve školách, kdy je ženám nabízelo vzdělávání v tzv. měkkých oborech, které jsou vhodné pro ženy. Nemůžeme se divit KDO?, že struktura nadvlády mužů přecházela z jednoho historického období do druhého, každá doba totiž čerpá JAK , V ČEM? z podkladů doby předchozí.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Faktory změny

Bourdieu shledává hlavním důvodem změny ČEHO, KOHO, KDY, KDE? především to, že se mužská nadvláda neklade jako něco samozřejmého. Na této skutečnosti mají největší zásluhu především feministická hnutí. Ke zpochybnění

samozřejmosti došlo také na základě zlepšení postavení žen, které byly zprvu dobře sociálně situované a získávaly přístup na střední a vysoké školy, k placené práci, což mělo za důsledek jejich následný přístup do veřejné sféry. Na druhou stranu do pozadí ustupují domácí práce, ženy se vdávají a rodí děti později, dochází také k rozšíření antikoncepčních technik, díky kterým si ženy mohou své mateřství plánovat. Postupem času docházelo k přístupu žen ke vzdělání, což následně způsobovalo jejich ekonomickou nezávislost. Přesto přetrvává určitá dělba práce na základě pohlaví. Muži se orientují spíše na technické obory, kdyžto ženy nacházejí uplatnění, především v humanitních oborech **PROČ TOMU TAK JE? JDE O PROJEV HISTORICKÉ GENETICKÉ REPRODUKCE ŽENSTVÍ A MUŽSTVÍ?**. I v dnešní vyspělé době dochází k asymetrickému platovému ohodnocení práce mužů a žen. Pro muže zůstává důležité ochránit některé pracovní pozice před feminizací, neboť někteří to vnímají jako ztrátu prestiže daného oboru. **Toto rozdělení na trhu práce je způsobeno principem nereflektovaných vědomím. CO TOTO ZNAMENÁ? VYSVĚTLETE**

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Ekonomie symbolických statků a taktiky reprodukce

K uchování diferenciací ČEHO, KOHO, MEZI KÝM? výrazně přispívá setrvalost ekonomie symbolických statků **TO JE JAKÝCH?**. Žena je vnímána jako ochránce symbolického kapitálu **CO JE TO ZA KAPITÁL? JDE O KAPITÁL RODINY?** a dle R. A. Nye se rodiny dodnes snaží uchovávat a zvyšovat svůj symbolický kapitál především prostřednictvím sňatků. Ženy v rodinách většinou organizují její společenský život, pečují o vztahy nejen blízké rodiny, ale také o vztahy s širším příbuzenstvem a rodinnými přáteli. Pečují o tzv. sociální síť rodiny. **Do jisté míry je možné vnímat samotnou ženu jako symbolický kapitál CO TO ZNAMENÁ?**, neboť vzhled a chování manželky JSOU velmi důležité a mělo by doplňovat postavení manžela.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Síla struktury JAKÉ, KOHO, ČEHO?

Bourdieu vidí základ struktury nadvlády KOHO NAD KÝM? především v protikladu muže a ženy, který se rozkládá na jednotlivé opozice. V této struktuře

dochází k neustálé reprodukci a prostupuje celým světem. Bourdieu tvrdí, že **je potřeba strukturu rozpoznávat ve své komplexnosti a v určitém propojení. Je důležité zachytit mechanismy této struktury ve všech rovinách a ve všech sociálních prostorech. CO TO PRAKTICKY ZNAMENÁ?**

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Postskriptum o nadvládě a lásce

Existuje jediný způsob úniku z nadvlády – čistá láska, která se tomuto schématu vymyká. Jedná se o jev, který je velice křehký, neboť je založen na vztahu naprosté reciprocity KOHO:, vzájemného uznání a jeho pevné základy tvoří důvěra. Velikým ohrožením tohoto jevu je ohrožující egoismus.

CO Z VÝŠE UVEDENÉHO VYPLÝVÁ? JAK LZE UVEDENÉ POZNATKY PRAKTICKY UPLATNIT?

Závěr

Kniha JAKÁ? poskytuje náhled na současné postavení žen a mužů ve společnosti V ČEM?. Její autor poukazuje na to, že ve společnosti je neustále rozdělení rolí JAKÝCH A KDE A PROČ?. To se týká všech odvětví, jak ekonomických, tak hospodářských i průmyslových I SOCIÁLNÍCH, SEXUÁLNÍCH?. Muži povětšinou zastávají tvrdší práci, ženy jemnější. Bordieu se snaží v knize nalézt odpověď na otázku, v čem spočívá dominance muže nad ženou. Postupně analyzuje historické události, které toto rozdělení způsobily.

Mužská nadvláda přechází z jednoho historického období do druhého a její struktury jsou zakotveny a dále reprodukovány. To se děje skrz církev, školu a rodinu. Již z historického hlediska je žena chápána jako osoba, která se stará o chod domácnosti. V pravěku to bylo udržování ohně, nyní je to například praní, vaření. V 19. století se pracující žena brala jako fakt, že muž nedokáže rodině obstarat živobytí. Samotnou ženu můžeme vnímat jako symbolický kapitál, neboť vzhled a chování manželky, potažmo přítelkyně, je velmi důležité a mělo by správně doplňovat postavení manžela. Muži se přitom chovají diskriminačně s dobrými úmysly, ale tímto chováním jen umocňují druhořadé postavení žen, které se málokdy dostanou do mocenských, ekonomických, nebo politických funkcí.

V současnosti se ženy od tohoto rozdělení snaží odprostit a zakládají nejrůznější feministická hnutí. Nejdříve se dostávaly do popředí jen ženy z dobře sociálně situovaných rodin. Absolvovaly střední i vysoké školy, dostávaly v důsledku toho lépe placená pracovní místa. To vedlo k jejich ekonomické nezávislosti. V dnešní době není absolvování vysoké školy ženou žádným ojedinělým jevem, avšak stále je tu určité rozdělení, kdy se ženy zaměřují spíše na humanitní obory a muži na obory technické. I přesto lze z autorova projevu vycítit, že je názoru, že současná struktura společnosti předurčuje ženy k podřízenosti, muži jsou ti dominantní.

Na konci knihy přidal autor zamyšlení nad láskou, která je podle něj jediným ostrovem svobody, při němž se muži vzdávají své moci.

Všimli jsme si, že **Bourdieu s diferenciovanou společností nesouhlasí CO TO ZNAMENÁ?**. Dle našeho názoru je nemožné, aby byl vztah mezi muži a ženami rovnocenný. Muž vždy bude v popředí, ale určitě lze vytvořit společnost, kde budou

vztahy mezi muži a ženami vyrovnané, harmonické. EXISTUJÍ ALE SPOLEČNOSTI, KDE HISTORICKY DOMINUJÍ ŽENY! (?)

Z pohledu sociologie a veřejné politiky tato kniha zmiňuje spoustu filosofů a sociologů, v kontextu jejich myšlenkových směrů, či konkrétních postojů a výroků, což je užitečné pro komplexní sociologický rozhled TOMU NEROZUMÍM....

Je pozoruhodné, že i společensky a historicky uznávané konvence mohou být v nových výzkumech opakovaně zpochybňovány a JE logické, že jsou nakonec vždy ověřeny NESROZUMITELNÉ. Tato kniha našťestí ??? nezkoumá, zda mužská nadvláda existuje, ale vysvětluje, proč existuje a definuje fakta, kterými je podložena JAKÁ TO JSOU FAKTA???

Kniha nám ukazuje genderové rozdíly a určitou diskriminaci pohlaví, která však nemusí být jen negativní. Autor knihy poukazuje na to, že ženy již od pradávna jsou těmi, které mužům slouží JE TOMU TAK I DNES?. Sice se to v průběhu století mění, ale do rovnosti je neustále daleko NEROVNOVÁHA ALE MŮŽE PŘEDPOKLÁDAT, ŽE MUŽ MŮŽE SLOUŽIT ŽENĚ...?????. Nerovnost však nemusí být vždy jen negativní, protože málokterá žena by zvládla mužské práce, která by při rovnosti pohlaví pravděpodobně musela vykonávat. **Muži by potřebovali pozitivní diskriminaci V ČEM?, neboť ženy jsou v životě stále více úspěšnějšími KDO TO TVRDÍ? V ČEM? Kdy, kde?, snaží se dosáhnout toho, že nejsou o nic horší než muži. Ti naopak v práci myslí na to, jak již budou doma a plně se nesoustředí KDO TO TVRDÍ? JE TO PRAVDA? NENÍ TO NEGATIVNÍ STEREOTYP?.**

Ženy i muži by podle nás měli žít v rovnováze a změnit tak fakt, že nyní je převaha mužů NADVLÁDA NEBO POČETNÍ PŘEVAHA – V ČEM?. Kroky k vytvoření rovnováhy se již utvářejí od minulého století JAK, KÝM? a souvisí s právem žen volit, tím, že se ženy dostávají do politických procesů, do vysokých manažerských pozic apod. Tuto změnu lze přičítat hlavně feministickým hnutím. Ženy již nejsou chápány jako ty, které musí být v domácnosti. Mnohdy jsou to ženy, které přijdou nějakou inovací, nebo dokáží kolektiv mužů „nakopnout“ k vyšším výkonům. Ženy by rozhodně měly dostávat místo ve veřejné správě, neboť žijeme ve 21. století a měli bychom se snažit o rovnost pohlaví. **Nadvlády mužů již bylo dost ZAJÍMAVÉ.**

Zdroje

Bourdieu, Pierre. 2000. Nadvláda mužů. Praha: Nakladatelství Karolinum